

7 juni 2022

Acties in de openbare sector: saldo ontoereikend!

De Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (FCSOD) behartigt de belangen van alle personeelsleden in de openbare sector. Het COV is als onderwijsvakbond onderdeel van FCSOD. Het gemeenschappelijk vakbondsfront van de openbare sector - FCSOD, ACOD en VSOA - voert sinds 19 mei acties tegen de algemene malaise in de sector. We willen samen duidelijk maken dat het ambtenarenberoep meer respect en ondersteuning verdient.

Onderwijs wordt gesubsidieerd of gefinancierd door de Vlaamse Regering. We hebben in feite een specifiek Vlaams ambtenarenstatuut. Toch is ook de federale overheid nog bevoegd voor enkele aspecten van de loopbaan van onderwijspersoneel, namelijk de pensioenen en de syndicale premie. De federale overheid organiseert, financiert of subsidieert zelf ook bepaalde diensten, denken we aan vervoersmaatschappijen, brandweer, politie, ... Het gemeenschappelijk vakbondsfront van de openbare sector - FCSOD, ACOD en VSOA - voert actie voor meer koopkracht, sociale dialoog, herwaardering van de openbare diensten en behoud van het overheidspensioen. Vanaf 19 mei tot 23 juni komen militanten van de openbare sector op straat.

Wat eisen de vakbonden van de openbare diensten?

Net als onderwijzers kunnen ambtenaren als maar minder op echte waardering voor hun ambt rekenen. Steeds minder ambtenaren die met pensioen gaan worden vervangen omwille van besparingen. Zo wordt de werkdruk voor de overgebleven medewerkers wel erg hoog. Dat heeft burn-outs en ziekteverzuim tot gevolg. Het sociaal overleg binnen de openbare sector staat op een laag pitje. Van bijkomende maatregelen om de koopkracht van het overheidspersoneel te versterken is er geen sprake. Het ambtenarenpensioen staat met de regelmaat van de klok onder druk. Redenen te over om actie te voeren voor het verhogen van de koopkracht, om het sociaal overleg terug op het juiste spoor te brengen, voor het investeren in het personeel en voor de herwaardering van het ambtenarenpensioen.

En onderwijs?

Het is duidelijk dat ook de onderwijssector meer dan genoeg problemen kent. Denk maar aan het grote lerarentekort, de hoge werkdruk, de vele burn-outs, de grote klassen ... Het zijn stuk voor stuk problemen waar ook dringend een oplossing voor moet komen. Toch hebben we op 31 mei niet naar het ultieme middel van staken gegrepen. We staan voor het einde van het schooljaar. Voor de onderwijsteams is dat een heel intense periode waar alle aandacht naar onze leerlingen gaat. Maar we ondersteunen de acties van de openbare diensten wel! Ook voor het COV zijn deze eisen belangrijk. Elke job verdient respect en waardering. Het behoud van een stevige openbare dienst is nodig. Daarvoor zijn investeringen en extra middelen noodzakelijk. De openbare sector is lang genoeg stiefmoederlijk behandeld.

Een aanval op het ambtenarenpensioen is ook een aanval op het pensioen van de onderwijzer. Dit houden wij met argusogen in de gaten. In het najaar volgen er federale begrotingsbesprekingen. De vrees dat er aan het ambtenarenpensioen gemorreld zal worden leeft. In de regeerakkoorden staat dat men naar een harmonisering van de pensioenstelsels wil gaan.

Sedert jaren ontvangen personeelsleden van het onderwijs een syndicale premie van 90 euro. In andere sectoren kan die veel hoger liggen, tot wel 145 euro. Ook wij vragen een verhoging van de syndicale premie.

Om al deze redenen nam het COV in naam van alle onderwijspersoneelsleden met een beperkte delegatie deel aan de acties op 19 mei en blijven we solidair in mogelijke acties die nog op stapel staan.

Nationale manifestatie op 20 juni

Om de twee jaar onderhandelen werkgevers en vakbonden over een interprofessioneel akkoord (IPA). Dat akkoord bepaalt de loon- en arbeidsvoorwaarden voor iedereen die in de privésector werkt. Een zeer belangrijk onderdeel van deze onderhandelingen zijn de afspraken over mogelijke loonopslag. Maar met de berekening van de marge voor loonsopslag is van alles mis. De loonnormwet legt de regels vast hoe de marge voor loononderhandelingen berekend wordt. Vanaf 2017 werd deze wet op verschillende punten strenger gemaakt waardoor er nu slechts een maximale loonsverhoging van 0,4% mogelijk is. Daar kan niet van worden afgeweken, ook niet in bedrijven en sectoren die grote winsten maken. Bovendien blijven de prijzen voor energie en levensmiddelen stijgen. Het wordt voor mensen met een laag of middenklasse-inkomen steeds moeilijker om rond te komen. Daarom moeten er weer echte loonsstijgingen komen! Alleen de index is niet meer voldoende.

Ook voor de openbare sector en het onderwijs is het van belang op te volgen wat er aan loononderhandelingen mogelijk is in de privésector. De loonmarge is immers ook een indicatie om loonsverhogingen voor het onderwijspersoneel te bepleiten. Daarom zullen wij op 20 juni met een delegatie van het COV in solidariteit met alle sectoren mee manifesteren voor meer koopkracht.